
Sita Janmotsava Stutih

सीताजन्मोत्सवस्तुतिः

Document Information

Text title : Narayanakrita Sita Janmotsava Stuti

File name : sItAjanmotsavastutih.itx

Category : devii, sItA, stuti

Location : doc_devii

Transliterated by : Mrityunjay Pandey

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Description/comments : bhushuNDirAmAyaNam | pashchimakhaNDa | adhyAya 18/1-51||

Latest update : August 26, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 26, 2024

sanskritdocuments.org

Sita Janmotsava Stutih

सीताजन्मोत्सवस्तुतिः

श्रीनारायण उवाच ।

नतोऽस्मि नित्यं जगदीश्वरेश्वरि त्वदङ्घ्रिसन्तानकपुष्पयुग्मकम् ।

शिरं यदाभाद्य रसोऽप्यहं सदा भवामि नित्योदयि दिव्यचेष्टितः ॥ १ ॥

असौ विधिः सर्गविसर्गयोः क्षमस्तथाऽमेतत्परिपालनप्रभुः ।

उरस्तथा संहरणोऽस्य कोविदस्तदेतदारधनभीशि तावकम् ॥ २ ॥

अथ तत्रैत्य भगवान् नारायण उदारधीः ।

निजंशिर्नी श्रीसहजं तुष्टाव परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥

विभासि नित्यैव य यश्चित्रधोरणीविश्विन्वतां वेदपथेषु वास्तवीम् ।

वितन्वती ब्रह्मशिवादिचिन्तनप्रमोददां नित्यमुदारमानसे ॥ ४ ॥

अचिन्त्यरूपपि तथा गुणातिगाध्यवाच्यरूपपि गिरामधीश्वरैः ।

विचिन्तनीयासि गुणैर्मनोरमाप्यहो स्वभक्तैर्नितरां प्रगीयसे ॥ ५ ॥

सङ्ख्यातुमर्हाणि न ते जगन्नुते नामानिरूपणि य विश्वपाविनि ।

यज्ज्ञानमात्रेण भृशं जनोऽश्रुते त्रिवर्गलब्धाधिकमर्थमुज्ज्वलम् ॥ ६ ॥

आदिस्त्वमेवासि य मध्यमस्थ वै त्वमेव यान्तस्त्रिदशाधिपाधिये ।

त्वत्तोऽपिलं विश्वमिदं त्वयि स्थितं त्वय्यैव य ब्रह्मणि सम्प्रवीयते ॥ ७ ॥

त्वमेव लोकेश्वरिभासि सर्वगा त्वमेव याहं घिषणैकगोचरः ।

त्वमेव वित्तिस्त्वमहम्पदार्थयोः सशब्दशब्दार्थपरिच्छिदाङ्कतिः ॥ ८ ॥

यान्येव नामानि ऋलस्य वस्तुनस्तान्येव ते सर्वपदार्थरूपिणि ।

न हि त्वदन्यं कलयन्ति कोविदाः शब्देन यार्थेन य भाविताङ्कतिः ॥ ९ ॥

उपासनं ते जगदीशि कर्मभिर्ज्ञानिन भक्त्या य विशुद्धरूपया ।

यस्त्वां भवे द्वेष्टि समस्तरूपिणी सर्व परादादमुतो हि तत्त्वतः ॥ १० ॥

अतस्त्वमेवापिलवत्प्रसु स्थिता करोषि कल्याणकदम्बकं भवे ।

तेजं सु यद्भ्रत्सकलेषु संस्थितो विभाति भासा रविरेव केवलः ॥ ११ ॥
 माया प्रधानं प्रकृतिस्तथैव याव्यक्तकल्पेत्यादिपदार्थरूपिणीम् ।
 ब्रुवन्ति ये त्वां जगदीशि तेऽबुधा न तत्त्वतस्त्वां किमपाड जनते ॥ १२ ॥
 ब्रह्मेति ये त्वां प्रवदन्ति निर्गुणं तेऽप्यञ्जसा नैव विदन्ति वस्तुतः ।
 यतः प्रतिष्ठासि परस्य तस्य चिन्मात्रस्यसंख्यित्सुभधर्मधर्मिणि ॥ १३ ॥
 सर्वं भलुत्वय्युपपन्नमञ्जसा गुणांश्च नैर्गुण्यमपि प्रभावितम् ।
 यथा धने सैन्धवभाण्ड उज्ज्वले बहिस्तथाभ्यन्तरमेकवस्तुता ॥ १४ ॥
 त्वमेव धर्मस्य प्रसरस्य धर्मिणी न भेदतोऽस्ति त्वयि धर्मधर्मिता ।
 अथापि येदस्तु यतोऽपिलात्मके भिदा पदार्थोऽपि न भिद्यते परम् ॥ १५ ॥
 त्वयीदृशेवस्तुनि संख्येदात्मके विरुद्धभावप्रसरोऽपि नेष्यते ।
 अस्त्युषणाता तेजसि वार्यनुषणाता समुच्चितं त्यय्युभयं निरीक्षते ॥ १६ ॥
 ध्वनिश्च वर्णश्च पदं य सुमिडौ वाक्यं मलावाक्यमथागमोऽपिलः ।
 त्वमेव छि व्याससमासरूपतः प्रपञ्च्यमे वाक्प्रसरेण विश्रतः ॥ १७ ॥
 अनादिरेष द्रुम उद्ययौ यतो न मृग्यते मूलममुष्य तत्त्वयित् ।
 त्वां तु प्रविज्ञाय विनिश्चितं भवेद्यत्रानिशं सन्दिहते बुधा अपि ॥ १८ ॥
 साक्षात्कदायित्दुरुषेऽपिलं स्वयं त्वं पूरुषद्वारतया कदायन ।
 निजैश्चयैवेशि कदायिदन्यथा कदायिदात्मैव समस्तमात्मौ ॥ १९ ॥
 वितत्य सर्वं य कदायिदात्मना करोषि मातस्त्वमनुप्रवेशनम् ।
 इत्थं प्रपञ्चे रमसे स्वनिर्मिते यतः समस्तो रमणार्थमेव ॥ २० ॥
 तवैव चेष्टात्मक अेष अघते कालः कलाकोटिकदम्बकप्रभुः ।
 ये वस्तुमात्रोपरि लेढि त तद्गुणान् स लिख्यते चिदलया डिल त्वया ॥ २१ ॥
 अथ स्वरूपेण यस्त्रिधोरणीमधिप्रमोदाटवि यद्वितन्वती ।
 अत्युद्भुतैः कीडसि विश्वमङ्गलैर्गुणैर्मंडोदारतरैः परात्परैः ॥ २२ ॥
 विजृम्भतेसा करुणात्मता तव स्वभक्तवर्गेषु तदेकजुविषु ।
 विचिन्तयेयुः भलु ते किमन्यथाभवपवर्गेश्छुतया विरक्ताः ॥ २३ ॥
 (युगं)कालः स्पृशत्येव न ते विचेष्टितं संख्यित्सुषैकात्मतया परात्परम् ।
 अतोऽस्य मूर्ध्नि स्वपदं निधाय ते कीडन्ति सर्वस्वभुजो भवज्जनाः ॥ २४ ॥

नमामि ते रूपमद्वयविलम्बं कर्णावतंसीकृतरत्नमञ्जरि ।
 मडाय्छनासामाणीशोभिताननं स्फुरत्फलोलाकवल्लिमञ्जुलम् ॥ २५ ॥
 पराङ्गुरत्युत्कटरूपसम्पदा विरोयमानाङ्घ्रिनभप्रभाभरम् ।
 लीलालसालोलगतिङ्कमोद्भूवपत्रपाविनम्रीकृतराजुंसकम् ॥ २६ ॥
 सकेलिकृञ्जन्मणिनूपुरध्वनिच्छात्री कृतोद्यत्कलसंनिक्वपं
 मञ्जुश्रिकधोऽञ्चितडेमकिङ्किणीगणोपधिरवैरव गुञ्जघट्टपदम् ॥ २७ ॥
 मन्दानिलान्दोलिदुक्कूलान्तरप्रसृत्वरज्योति रुदत्रपीडिकम् ।
 ताम्बूलिकाभत्रमनोजघ्नुषिट्टिकानिरीक्षाणोन्मादितमन्मथान्तरम् ॥ २८ ॥
 करीन्द्रशुण्डाकदलीकलामुषोः सुजङ्घयोः कान्तिभरेण चिन्तयत् ।
 वासोत्तरीयं तनुसूत्रनिर्मितं डेमाम्बुनिर्णिक्तमिवाय्यमद्भुतम् ॥ २९ ॥
 नितम्बभिम्बद्वितयधुतिच्छटाविनिर्जितार्कन्दुसुपूर्णाभाऽलम् ।
 अधस्तरोयाम्भरपट्टुदोरिकाविलम्बिगुच्छाकृति मौक्तिकप्रजम् ॥ ३० ॥
 गम्भीरनाभीलुङ्गमाधुरीरसप्रमत्ररामेन्दुरसीन्द्रमानसं
 तदुद्भवावेकभलीतरङ्गिणीत रङ्गनीरोत्तरलीकृतान्तरम् ॥ ३१ ॥
 रोमावलीतद्गतशैवलावलीविलीनलुङ्गश्रीरसिकेन्द्रपक्षिराट्
 तनूदरस्थाननितान्तसंशयज्ञानस्थदोलादुलिताभिलाशयः ॥ ३२ ॥
 उत्तुङ्गवक्षोरुलभारभावितश्रीवित्राढान्त्यन्तविनम्रतारुशि
 अनेकमुक्तामणिडारभासुरत्रीवाविलत्रनिसरातिसौभगम् ॥ ३३ ॥
 पञ्चाशुगोद्भवावितलोकनिर्जयध्वानोद्भूवव्यञ्जनकण्ठकम्बुमत ।
 अनेककोटिस्फुटयन्द्रमण्डलश्रीयौरवङ्कच्छविसारभासुरम् ॥ ३४ ॥
 मुपेन्दुपूर्णाभयसर्ववासरप्रमोदिदृश्यारुच्यङोररोचितम् ।
 धमिल्लमल्लीसुमनोऽभिगुम्भितमधुप्रतासादितमाधुरीरसम् ॥ ३५ ॥
 तदेतसीमन्तितदिव्यमौक्तिकप्रकृष्टतारावलिदान्तकीर्तिमत् ।
 अमन्दवेणीमणियन्द्रयन्द्रिकाप्रकाशसन्तोषितनेत्रकैरवम् ॥ ३६ ॥
 दन्तावलिद्योतविमिश्रनिर्मलश्रीमन्दुलासामलमञ्जुकान्तिमत् ।
 दौर्वल्लिवल्युस्फुरितांसयुग्मकप्रकाण्डनित्योद्भुरताविराजितम् ॥ ३७ ॥
 नभौघमारभ्यशिभान्तमुच्यकैरेकैकमेभिर्नयनैरुपासितम् ।
 कटाक्षसञ्जवितसर्वमारितस्मरप्रवीरप्रवरप्रमोददम् ॥ ३८ ॥

यथायद्योऽङ्गं तव सर्वमद्भुतं तथापि मन्मानसबन्धनाय ते ।
 सदास्तु पादाम्बुजयुग्ममुल्लसन्नपौघकिञ्जल्कसमूहञ्जितम् ॥ ३९ ॥
 ध्यानाय गानाय च भक्तयेतसां प्रमोददानाय च नित्यमेघताम् ।
 तवेदृशं सौभगमङ्गमाधुरीविभिन्नमत्यर्थमनोहर प्रभोः ॥ ४० ॥
 प्रमोदनामाङ्कितमद्भुतं वनं लीलालयं मे हृदये विराजताम् ।
 यदंशमात्रैव विभाति माधुरी वैकुण्ठवृन्दावनगह्वरादिषु ॥ ४१ ॥
 लीलाधामविशिष्टमद्भुततमं श्री सम्पदां मन्दिर
 सख्यिद्रूपमनन्तमक्षरमयं यद्व्यापकं विश्रुतः ।
 तत्ते धाम विराजतां मम हृदि श्रीरामरामेश्वरमे
 प्रेमानन्दमयं मनश्च वचनं सुश्रुन्निवृत्तं यतः ॥ ४२ ॥
 लीलास्तास्तव राससन्निधिमिता भक्तापिलारवाहिता
 व्यक्ताव्यक्ततया प्रमोदविपिने सजायमानाः पराः ।
 भक्तानां हृदयैक्यिन्तनरसप्रेमप्रवृद्धप्रदा
 भूयासुर्ममश्रुवनाय सञ्जानन्दे गुणग्रामणीः ॥ ४३ ॥
 परं ब्रह्म रामयन्द्रः सख्यिदानन्दमात्रकः ।
 यदीदृशं न प्रभवद्भक्तानां श्रुवनं कथम् ॥ ४४ ॥
 प्रमोदपात्रीकृतभक्तमानसं ब्रह्मादिदेवैरपि सुष्टु भावितम् ।
 लीलारसानन्दत्रयं विराजितं समेघतां मद्भृद्वैकश्रुवनम् ॥ ४५ ॥
 नमः श्रीनन्दनाप्याय गोपराजाय धीमते ।
 नमस्तथा श्रीराजिन्ये याभ्यां त्वं नित्यलालिता ॥ ४६ ॥
 नमस्तदावेशयुऽभ्यां वात्सल्यरसवुष्टाभ्याम् ।
 भाग्यवदभ्यां त्रिभुवनसौप्यकाभ्यां निरन्तरम् ॥ ४७ ॥
 दशरथकौसल्याभ्यां सुप्तिश्रीमाङ्गल्यकाभ्यां च ।
 त्रिभुवन सौराज्यपदप्रभाविताभ्यां नमो नित्यम् ॥ ४८ ॥
 नमस्ते नित्यपूर्णाये लीलायै मधुरश्रिये ।
 यदावेशवशादेतन्मिथुनं नित्यं भासते ॥ ४९ ॥
 षति स्तुत्वास्फुरल्लीलारसावेशितया मुहुः ।

रोमाञ्चिततनुविष्वर्गुणैः स्वत्प्रापतद्भुवि ॥ ५० ॥

मुहुर्मुहुः स्तुतिं कृत्वा नतिं कृत्वा मुहुर्मुहुः ।

कृतार्थीकृत्य यात्यानं स्वधाम समगात्ततः ॥ ५१ ॥

धति श्रीमदादिरामायणे ब्रह्मभुशुण्डसंवादे पश्चिमपाण्डे भरतलक्ष्मणीये

सीताजन्मोत्सवेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

भुशुण्डिरामायणम् । पश्चिमपाण्ड । अध्याय १८/१-५१ ॥

bhushuNDirAmAyaNam . pashchimakhaNDa . adhyAya 18/1-51..

Encoded and proofread by Mrityunjay Rajkumar Pandey

——
Sita Janmotsava Stutih

pdf was typeset on August 26, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

